

[Niels Helveg Petersen]

område, som giver et vist håb om, at man kan komme i gang med dets løsning.

Det er jo et gennemgående træk i de kommentarer, der ligger bag denne regeringsdannelse, at Danmark befinder sig i en økonomisk krise. Det er delvis rigtigt i den forstand, at vi har underskud over for udlandet, og vi har høj arbejdsløshed, men krisen er alligevel af en ganske særlig art. Den danske befolkning er en af de rigeste i verden, få mennesker har, alt taget i betragtning, en mere betrygget økonomisk tilværelse end de 5 mill. danskere.

Men vort syn på den økonomiske udvikling er selvfølgelig aldeles urealistisk. Danmark har ikke nogen økonomisk krise, vi har for store forventninger. Den økonomiske vækst i de kommende år – muligvis i mange år – vil være lav, og det må vi indrette os på. Vi må varigt indrette os på den lavere vækst i vor økonomi, og hvis vi skal det, samtidig med at vi løser beskæftigelsesproblemerne, bliver det nødvendigt at tage ganske andre metoder i anvendelse end dem, der er anvist i regeringserklæringen. Så er man også nødt til at gå ind på spørgsmålet om fordeling af arbejdet, hvorom jeg ser meget lidt i regeringserklæringen – i hvert fald ikke noget, der er særligt perspektiv i – så er man nødt til at indrette sig på, at arbejde i de kommende år er en mangelvare, og det kræver en fundamentalt ganske anden tænkning med hensyn til samfundsudvikling end den, der fremstår af de nationaløkonomiske betragtninger i regeringserklæringen.

Lad mig sluttelig meget kort resumere det op: Vi er tilfredse, hvis der kan blive stabilitet under denne regering, men vi vil forlange, hvis der skal være mening i stabiliteten, at den anvendes til noget, bruges til faktisk at løse nogle af de problemer, det danske samfund har, og ikke til at skubbe dem væk.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti har, lige siden vi i 1973 kom i tinget, arbejdet for en bred regering hen over midten omfattende bl. a. socialdemokratiet og venstre. Behovet for en sådan bred regering hen over midten er ikke blevet mindre siden: den økonomiske situation er stadig sådan, at vi har brug for en sådan bred regering, der kan give den nødven-

dige stabilitet og tillid i erhvervslivet og i befolkningen i det hele taget.

Det er nu lykkedes at få en sådan regering, i hvert fald en regering hen over midten omfattende S og V, men ligefrem en bred regering kan man vel ikke kalde det. Samtidig med, at man altså må ytre glæde over, at det er lykkedes at få en regering hen over midten omfattende de to partier, kan man ikke skjule en vis skepsis netop derved, at regeringen er så smal. Vel er der ikke stor fare for, at regeringen får et flertal imod sig i dette ting, men man kunne tænke sig den tanke – det er jo set før – at enkelte medlemmer af et af de to partier ville benytte deres grundlovssikrede ret til at stemme efter deres overbevisning på tværs af partiparolen, og derved ville der kunne opstå vankeligheder for regeringen, vanskeligheder, der ville kunne lamme den i en periode, hvor det netop var vigtigt, at den var meget handlekraftig.

Vi er derfor overbevist om, at det ville have været bedre med en bredere regering, en regering, der foruden de to partier omfattede yderligere ét eller to af midterpartierne. Sådan er det nu imidlertid ikke gået, og vi må så se at få det bedst mulige ud af den situation, vi står i.

Det, der vel er problemet for den smalle regering, er, at det kan blive meget vanskeligt for den at føre en virkelig langsigtet politik, en politik, der rækker ud over næste valg, og dermed også en virkelig effektiv politik, der kan gå til ondets rod. I statsministerens erklæring, som vi har fået skriftligt, står der noget om, at det, der sker, skal være langsigtet, men når vi ser på det realistisk, må vi indrømme, at det hverken er langsigtet eller så forfærdelig effektivt. Statsministeren taler om et mere langsigtet perspektiv, men aftalen gælder jo kun i to år; det har vi fået at vide gang på gang. Her kan man sammenligne med vores Økoplan Q, som vi lavede for to år siden; det var en plan for ti år, og det er det, vi forstår ved langsigtet.

Hvad angår effektiviteten, må vi desværre også nok sige, når vi skal tale helt realistisk, at det – i hvert fald det, vi har fået hidtil – er en lidt tynd kop te. Det kunne se ud, som om den i nogen grad er lavet på brugte blade. Vi håber, regeringen har mere i posen end det, vi har fået indtil nu. Det, der foreligger, kan alt for let skubbes til side med betegnelsen lapperier.